

08/04/2026

Η ειρήνη στο επίκεντρο του φετινού πασχαλινού μηνύματος του Πατριάρχη Αλεξανδρείας

[Πατριαρχία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Κάλεσμα ειρήνης και καταλλαγής απευθύνει με το φετινό Πασχαλινό του μήνυμα ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αλεξανδρείας κ.κ. Θεόδωρος, τονίζοντας ότι η Ανάσταση του Χριστού πάντοτε θα μας υπενθυμίζει την ικανότητά μας να ανασταίνουμε τις σχέσεις μας και να φεύγουμε μακριά από την εχθρότητα.

Στο μήνυμά του ο Μακαριώτατος υπογραμμίζει αρχικά ότι ο 21ος αιώνας, παρά την εμφανή θετική πορεία του σε διάφορους τομείς του βίου, “σκοντάφτει σε δυσεπίλυτα προβλήματα” και δεν φαίνεται να έχει διδαχθεί από τους δυο παγκοσμίους πολέμους του προηγούμενου αιώνα καθώς και τους κατά τόπους πολέμους και εμφύλιες διαμάχες.

Στο μήνυμα τονίζεται: “Δυστυχώς πάλι τύμπανα πολέμου ήχοϋν στους ίδιους και γνωστούς τόπους ὅπως ἄλλοτε, στὴ Μέση Ἀνατολή. Πλήττεται ἡ εἰρήνη καὶ δοκιμάζεται ἡ ἀντοχή μας. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ στὸν τόπο μας, τὴν ὄμορφη Ἀφρική. Ὑπάρχουν κράτη ποὺ ὁ χριστιανισμὸς ματώνει καὶ οἱ λαοὶ ἀλληλομάχονται. Τὰ συμφέροντα πολλὰ καὶ αἰτίες ἀρκετές. Θῦμα εἶναι ἡ εἰρήνη καὶ ὁ ἄνθρωπος ποὺ δὲν τὴν χαίρεται. Δὲν ἔχουν καταλάβει οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς ὅτι εἶναι καλύτερα τὰ σχολεῖα ἀπὸ τὰ κρυσφήγετα, τὰ φάρμακα ἀπὸ τὰ ὄπλα, ἡ δημιουργία ἀπὸ τὴν προσφυγιά, ἡ πρόοδος ἀπὸ τὰ ἐρείπια, ἡ ἀλληλεγγύη ἀπὸ τὴν ἔχθρα. Ὁ ἄλλος ἄνθρωπος δὲν εἶναι ὁ ἀντίπαλός μας, ἀλλὰ ὁ ἀδελφός μας. Οἱ πόλεμοι ὅπου καὶ ὅποτε γίνονται προξενοῦν πλήγματα θανατηφόρα στὴν ἐνότητα τῆς κοινωνίας καὶ καταλήγουν στίγματα στὸ σῶμα τῆς ἀνθρωπότητας”.

Αναλυτικά το μήνυμα του Μακαριωτάτου:

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ διατρανώνει ὁ ἱερὸς ὕμνωδὸς μὲ χαρὰ τὴν ἀδιάφραστη πανανθρώπινη ἀλήθεια, ὅτι Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Σ Α Ν Ε Σ Τ Η ! Γιὰ νὰ ἐπιβεβαιώσει ἡ ἐκκλησιαστικὴ συνείδηση μὲ εὐφροσύνη τὸ πανορθόδοξο μήνυμα, ὄντως Ἀ Λ Η Θ Ω Σ Α Ν Ε Σ Τ Η !

Ἄν θὰ τολμοῦσε ὁ μέχρι τώρα 21ος αἰῶνας νὰ κάνει γενναία αὐτοκριτικὴ, ἐκείνη θὰ στέκονταν σὲ τρομερὰ ἐπιτεύγματα, ἀλλὰ καὶ σίγουρα θὰ σκόνταφτε σὲ δυσεπίλυτα προβλήματα. Εἶναι ὅλες ἐκεῖνες οἱ καταστάσεις ποὺ ἀναμιγνύουν τὴν ἱκανοποίηση μὲ τὴν ἀπογοήτευση, τὴν ἐπιτυχία μὲ τὸν ὄλεθρο, τὴν εὐαρέσκεια μὲ τὴν θλίψη. Πολλοὶ τομεῖς τῆς ζωῆς μας βελτιώθηκαν σημαντικά, ἀλλὰ καὶ ἀρκετὲς στιγμὲς τῆς βιωτῆς μας πληγώθηκαν φρικτὰ. Κάναμε Θεὸ τὸν ἑαυτὸ μας καὶ λησμονήσαμε, ἢ ἀκόμα καὶ ἐξορίσαμε, τὸν ἀληθινὸ Θεό.

Δυστυχῶς δὲν διδαχθήκαμε ἀπὸ τοὺς δύο παγκόσμιους πολέμους καὶ τὶς πάμπολλες τοπικὲς καὶ ἐμφύλιες συρράξεις. Ξεχνᾶμε τὸ παρελθὸν καὶ δὲν σκεπτόμαστε τὸ μέλλον. Διαπιστώνουμε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ὅτι ἐγκλωβιζόμαστε στὸ «ἐγώ» μας καὶ ἀγνοοῦμε τὸ «ἐμεῖς». Δὲν ἀντιλαμβανόμαστε τὴν παροδικότητα τοῦ χρόνου καὶ τὴν ματαιότητα τοῦ πλούτου.

Δυστυχῶς πάλι τύμπανα πολέμου ἤχοῦν στοὺς ἴδιους καὶ γνωστοὺς τόπους ὅπως ἄλλοτε, στὴ Μέση Ἀνατολή. Πλήττεται ἡ εἰρήνη καὶ δοκιμάζεται ἡ ἀντοχή μας. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ στὸν τόπο μας, τὴν ὀμορφή Ἀφρική. Ὑπάρχουν κράτη ποὺ ὁ χριστιανισμὸς ματώνει καὶ οἱ λαοὶ ἀλληλομάχονται. Τὰ συμφέροντα πολλὰ καὶ αἰτίες ἀρκετές. Θῦμα εἶναι ἡ εἰρήνη καὶ ὁ ἄνθρωπος ποὺ δὲν τὴν χαίρεται. Δὲν ἔχουν καταλάβει οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς ὅτι εἶναι καλύτερα τὰ σχολεῖα ἀπὸ τὰ κρυσφήγετα, τὰ φάρμακα ἀπὸ τὰ ὄπλα, ἡ δημιουργία ἀπὸ τὴν προσφυγία, ἡ πρόοδος ἀπὸ τὰ ἐρείπια, ἡ ἀλληλεγγύη ἀπὸ τὴν ἔχθρα. Ὁ ἄλλος ἄνθρωπος δὲν εἶναι ὁ ἀντίπαλός μας, ἀλλὰ ὁ ἀδελφός μας. Οἱ πόλεμοι ὅπου καὶ ὅποτε γίνονται προξενοῦν πλήγματα θανατηφόρα στὴν ἐνότητα τῆς κοινωνίας καὶ καταλήγουν στίγματα στὸ σῶμα τῆς ἀνθρωπότητας.

Ὁ Ἀναστημένος Κύριος θέλει νὰ μᾶς ὑπενθυμίσει τὴν ἱκανότητα μᾶς καὶ νὰ ὑπογραμμίσει τὴν δυνατότητα μας· νὰ ἐπιδιώκουμε τὴν εἰρήνη καὶ νὰ καλλιεργοῦμε τὴν φιλία μεταξὺ τῶν λαῶν. Νὰ ἔχουμε ἀναστημένες τὶς σχέσεις μας, τὶς συνειδήσεις μας, τὶς ἐλπίδες μας. Δὲν εἴμαστε ἴδιοι, ἀλλὰ ὄχι καὶ ἐχθροί. Ὁ Χριστὸς σταυρώνεται κάθε φορὰ ποὺ μαρτυροῦν ποικιλόμορφα τὰ παιδιά Του. Τὴν περίοδο τούτη ἰδιαίτερα σταυρώνεται στὶς ἐμπόλεμες περιοχὲς ποὺ τὰ πρῶτα θύματα εἶναι ὁ ἄμαχος πληθυσμὸς καὶ τὰ γυναικόπαιδα. Ἡ δέηση μᾶς εἶναι ἐγκάρδια καὶ εἰλικρινής. Κρίση εἶναι καὶ θὰ περάσει, πόλεμος καὶ θὰ σταματήσει, πειρασμὸς καὶ θὰ χαθεῖ. Μὲ προσευχή ἄς παραμείνουμε, μὲ καρτερία νὰ ὑπομείνουμε. Πρέπει νὰ σπείρουμε διάλογο γιὰ νὰ θερίσουμε συνύπαρξη καὶ νὰ ἀπολαύσουμε εὐημερία.

Ἄν δὲν ἦταν Θεὸς ὁ Χριστὸς, δὲν θὰ ἀνασταίνονταν. Σπουδαῖες προσωπικότητες καὶ φωτισμένοι ἡγέτες πέρασαν ἀπὸ τὴν παγκόσμια ἱστορία καὶ σὲ διάφορους χώρους. Θεὸς ὅμως ποὺ νὰ γίνεται ἄνθρωπος, ἐκούσια νὰ σταυρώνεται καὶ νὰ ἀνασταίνεται, νὰ δικάζεται καὶ νὰ καταδικάζεται, νὰ παθαίνει καὶ νὰ πεθαίνει μιὰ καὶ μοναδικὴ φορὰ εἶδε ἡ ἀνθρωπότητα καὶ εἶναι ὁ Χριστός. Ἔχουμε πλέον ζωντανὴ τὴν σιγουριά καὶ ἐμεῖς, ὅταν ἐμπιστευτοῦμε τὴν πορεία μᾶς σ' Ἐκεῖνον. Μπορεῖ νὰ περάσει κανεὶς ἀπὸ κάποιον Γολγοθᾶ, ἀλλὰ θὰ καταλήξει στὴ δικαίωση, στὴν εἰρήνη, στὴν ἐλευθερία.

Ὁ Θεάνθρωπος δέχθηκε τὴν ἄρνηση τοῦ Πέτρου, τὴν προδοσία τοῦ Ἰούδα, τὴν

ἀπαίτηση τοῦ Ἰωάννη, τῆ δυσπιστία τοῦ Θωμᾶ. Ταυτόχρονα γεύτηκε τὴ χλεύη τοῦ ὄχλου, τὴ λόγχη τῶν στρατιωτῶν, τὴν ἀδικία τῶν ἀρχόντων, τὴν κακοδικία τῶν ὑπευθύνων, τὴ μαστίγωση τῶν προθύμων, τὴν ἐγκατάλειψη τῶν ἀνθρώπων. Ἐμεῖς ταυτόχρονα συνεχίζουμε νὰ παραπαίουμε μεταξὺ πίστης καὶ ἀμφιβολίας, ἄγνοιας καὶ πλάνης, ὑπερβολῆς καὶ ἐπιφύλαξης.

Καὶ ἐφέτος ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου δὲν εἶναι μιὰ ἀπλῆ γιορτὴ, εἶναι πρὸς ἀνανέωση δυνάμεων καὶ ἀναπτέρωση τοῦ ἠθικοῦ μας. Κενὸ βρέθηκε τὸ Μνήμα Του, καινὸ εἶναι τὸ μήνυμά Του. Ἀντιστάθηκε ὁ Ἰησοῦς στὸν θάνατο, πάλεψε μαζί του καὶ βγῆκε Θριαμβευτῆς καὶ Νικητῆς. Ἀπὸ τότε Ἀνάσταση χωρὶς ἀντίσταση δὲν ὑπάρχει καὶ ἀντίσταση δίχως Ἀνάσταση δὲν λογίζεται. Στὴν ἀναμέτρηση αὐτὴ κάπου βρισκόμαστε καὶ ἐμεῖς.

Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Σ Α Ν Ε Σ Τ Η ! Ἀδέλφια μου! Εἶναι τὸ πιὸ εὐχάριστο ἄγγελμα ποὺ ἄκουσε ποτὲ ὁ πλανήτης μας, ἄσχετα ἂν ἡ ἐπικαιρότητα εὐκόλα τὸ ξεχνᾷ καὶ ἡ εἰδησεογραφία ἄνετα τὸ διαγράφει μὲ λόγια καὶ μὲ ἔργα. Θὰ ὑπάρχει πάντα νὰ μᾶς ὑπενθυμίζει τὸν ἀγῶνα μας νὰ παραμένουμε ζωντανοὶ παρὰ τὶς ἀντιξοότητες καὶ στέκουμ ὀρθοὶ παρὰ τὶς κακότητες. Ἀπὸ τὰ κατάβαθα τῆς καρδιάς μου εὐχομαι ὅπως βιώσουμε τὸ γρηγορότερο τὴ χαρὰ τῆς εἰρήνης ὅπου αὐτὴ κλυδωνίζεται. Γρήγορα νὰ παρέλθει ἡ ταλαιπωρία ἀπὸ τὸν πολέμο καὶ τάχιστα νὰ ἐπέλθει ἡ ἀσφάλεια γιὰ τὸ αὔριο.

Χ ρ ι σ τ ὁ ς Ἀ ν ἔ σ τ η !

Διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης,

**†Ο Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς
Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Β´**